

۲۳۰- ایتها النفوس المبارکه

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۳۰- ایتها النفوس المبارکه

ایتها النفوس المبارکه، نامه شما بدقت تمام ملاحظه گردید از مساعی حمیده و همم جلیله دوستان نهایت سرور حصول یافت توجه باستان مقدس شد و طلب تأیید و توفیق گشت. زیرا امور مرهون بعنایت است و تأیید حضرت احدیت لهذا امید چنان است که تأییدات غیبیه و توفیقات لاریبیه بحصول پیوندد. عبدالبهاء جمیع غوائل هاجمه و مشاغل لازمه را ترک نمود و جمیع امور را وا گذاشت و سفر نمود با وجود اینکه محرومی از آستان مقدس بسیار مشکل و صعب بود و سبب حزن و اندوه و سه مرض مزمن جسمانی مستولی و ابداً طاقت و تحمل حرکت نداشت باز توکل بر جمال بیثال نموده باطراف جهان شتافت. زیرا مشاهده کرد که تأیید در تبلیغ است و توفیق در نشر نفحات الله و نعم الرفیق شب و روز جز بیان حجج و برهان و اعلاء کلمه یزدان و بشارت بطلوع صبح هدی و مژده باشراق شمس حقیقت شغلی نداشت. هر چند الطاف جمال مبارک همیشه شامل بود ولی در این سفر بحری بی پایان عنایت بدرجه ئی بود که مجرد دست بردن بکلافه ئی فوراً سر رشته در دست بود بهرجهت که توجه میشد ابواب مفتوح مشاهده میگشت و سبب این بود که از هر فکری فارغ بود و لسان بذکر حق ناطق و نام مبارک ورد دائم و نفثات روح القدس مؤید جان و دل و الا این ذره را چه قدرتی و این قطره را چه وسعتی. باری ایران ویران و جمیع خلق مشغول بیکدیگر جانها بامان آمده و دلها از پریشانی فریاد و فغان نمایند استعداد عظیم حاصل گشته باید یاران الهی علی الخصوص حضرات ایادی امر الله دقیقه ئی آرام نگیرند جمیع فکر را در آن حصر نمایند که این بنیاد الهی بلند شود و نسیم رحمانی ایران را معطر کند. پس ای حضرات ایادی امر الله در حق من تضرع و ابتهال کنید من نیز در حق شما عجز و زاری کنم که قوتی آسمانی و موهبتی رحمانی و نصرتی ملکوتی و تأییدی ربّانی و فتوحی لاهوتی حاصل گردد کل موفّق بآنچه باید و شاید شویم تا انوار صبح هدایت را در خاور و باختر منتشر کنیم مانند نفوس مبارکی که در ظلّ حضرت مسیح بودند بجانفشانی برخیزیم و بمنتهای وفا موفّق شویم و همواره بخاطر آریم که آن دلبر با وفا چه جفا کشید و چه

ORIGINAL

AUDIO

قدر زحمت و بلا دید و چگونه اسیر سلاسل و اغلال بود تا ما بیچارگان را چاره دهد و ما ذلیلان را در ملکوت خویش عزیز فرماید. بشکرانه این الطاف باید در هر دم صد جان نثار نمائیم عبدالبهاء از شدت شرم و حیا بجمال ابهی قسم که آرزوی فنا نماید زیرا در مقابل این عنایت نفسی بشکرانه نکشید و تا بحال بقطره ئی از خدمت موفق نشد مگر آنکه حضرات ایادی امر الله تضرع بملکوت ابهی نمایند و این بی بهره را نصیبی از موهبت خدمت طلبند بلکه من بعد حرکت مذبوحی نماید و جان و دل تسلی جوید و بذره ئی از عبودیت موفق شود.

